

ELŐFIZETÉSI ÁR

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel.
 Egész évre 4 ft — kr.
 Félévre 2 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft — kr.
 Egyes szám ára 10 kr.
 Hirdetéseket jutányosan számítunk.
 Hivatalos hírdetmények 100 szög 1 frtért küldetnek.
 Kinestári bélyegdij minden hírdetésért 30 kr.
 Hirdetéseket s előfizetéseket felvez Landesmann M. könyvkerekedése S.-a.-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplénnvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető kérelmények s az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők:
 Sárospatak, Halközy-utca 175. sz.
 Kéziratokat nem adunk vissza.
 Hérmegtelen leveleket nem fogadjunk el.
 Ny lttér minien sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LÁSZLÓ.

Az ismétlő iskolák.¹

Napjainkban, mindőn a népoktatás minden irányban észrevehetőleg, sőt mondhatni, elég gyorsan halad, nem csodálkozhatunk eléggé azon, hogy az ismétlő iskolák annyira el vannak hanyagolva. Népoktatási törvényeink kötelezővé teszik. Az iskola fenntartók úgy mint a nagy közönség egyiránt éveik annak szükségességtől. És mégis az is iskolázatásról bekdőlődt, statisztikai adatokat vizsgálván — az ismétlő iskolákról igen szomorú tapasztalatokat nyerünk. Alig van ugyanis község hol e tekintet legalább tūrhetők volna az állapotok. Ahol van is ismétlő oktatás ott is csak az olvasás — irás továbbí gyakorlatából áll az telen nincs ott sem tanfolyam. sem tanterv pedig meg van állapítva törvényhozásilag három évi tanfolyam a külön tanterv és órarend.²

Önkénytelenül felmerül ezen tapasztalatok után az a kérdés, miért van az így? s mi ennek az oka? Ha komolyan vizsgáljuk, úgy fogjuk találni, hogy a mulasztás egyenesen a hatóságokat terheli.

¹ Felhívjuk e tárgyra az érdeklődők, különösen a szakemberek figyelmét — E tárgyban eszmésszerűen szivesen adunk tért, mert e kérdést csakugyan meg kell oldani mar valahára. Az eszmék biztatása — különösen a kivétel tekintetében — okvetlenül szükséges.

Szerk.

² Úgy látszik éppen ez a baj, ez az oka annak, hogy az ismétlő oktatás nem tud terti hódítani. Az a megállapított tanterv, órarend s általában az egyén tervezet nem nem illik be a gyakorlati élet tervébe, nem pótol elétszükségletet. Pedig e nélkül nincs értelme csakugyan az oktatásnak.

Szerk.

Mért a hol ezek párfogásukra méltatják 13—15 éves, mindennapi iskolát végzett gyermekeinket, teremtenek is számukra ismétlő iskolát. — Példa rá Szeboles vármegye hol nincs ismétlő iskola nélkül.

Nem lehetne ez így Zemplén megyében is? Az ismétlő iskoláztatás inkább községi, mint felekezeti ügy. Nem tehetnék magukéva tehát e kérdést a községi képviselő testületek? költségvetésükben nem vehetnének fel bizonyos összeget az ism. iskolát vezet tanítók részére? Mert — szerintem — itt akad meg a dolog. És hiszem, hogy a költség előirányzatok e sorozatát, még ha kisebbségi véleménynel lenne is felterjesztve, a vármegyei bizottság jóváhagyná, s a hatóságok a közönyösség vádjak magukról azonnal el is háritanak.³

Ne vegye rossz néven Sárospatak város képviselő-testület, mely már eddig is oly szépün adta jelét atar ügy iránt érdeklődésének midőn tanítóinak a kongresszuson való megjelentés céljából 20—20 frtot. állapított meg (első a megyében), ha most a tanév megkezdése és a költség előirányzatok tárgyalása előtt előhozakodom e kérdéssel, a melylyel — fájdalom — még városunkban ez ideig nem törődött senki sem. Először is azzal kell tisztába jőnünk, hány tanítóra volna szükség az

³ Igen ez így, ahogy itt kifogoldva van? De van egy bökkenő. Ismétlő oktatásról tulajdon kepen csak ott lehet szólni, hol a 6. éves elemi oktatás már általános és a kiválmaknak megfelelő. De itt Zemplén megyében még az elemi oktatás sines kellőleg rendezve. Erre majd alkalom attán válaszolunk.
 Szerk.

ism. iskola vezetésénél. Én úgy találok hogy három tanítót ugyan annyi tantérom kellene, még pedig a városban kettő Kispatakon egy, s azt hiszem minden felekezet szivesen bocsátaná rendelkezésére tantermet a városnak. Mondja ki a városi képviselő-testület, az ismétlő iskolák felállításit, illetve csak vegye figyelembe népoktatási törvényeink ezt tárgyzó szakaszait; nevezze ki az ism. iskola vezetésére a legjobb tanerőit ezek tanítsanak szept. okt. áprill. máj. és jun. hónapokban hetenkint 3, a többi hónapokban 5 órát, melyek körül 2 óra úgy a tél mint a többi hónapokban vasárnap délutánra essik. Az ellenörzés történhetik éppen úgy mint az iparos-tanoncz iskolánál. a többit bízik a tanítóra, tudni fogja mit kell tennie. E kérdéssel ugyan elég bőven foglalkozot legközelebb a V-ik egyetemes tanítói gyűlés kimondván ism. iskola felállításának szükségét minden községre. Nem lesz szerénytelenség, ha ezek után az ism. iskola vezető tanítók díjazásáról is fogok szólni.

Egyes falvakban működő tanító társaimtól hallottam, hogy minden ism. iskolába járó fizet. 50—60 krt, vagy visz egy szekér trágyát a tanító földjére. Hát ma már ez nem lehet még ha többet fizetne is a novendék, még akkor sem lehet így javadalmazni a tanítót, mert ez esetben először maguk a növendékek tartják fel az ism. iskolát, másodsor nem is lehet kötelező sem tanító sem pedig tanítványra nézve ezen eljárás mellett a tanítás és

TÁRCZA.

Levél.

— A „Sátoralja” eredeti tárczaja. —

Édes!

Alig ráztam le a magamról az úti port; alig beszéltem el röviden jó anyámnak egy egész hosszú érnek eseményeit; alig osztottam ki a gyermekek között a számokra hozott falovat, pléh katonákat s a most gagyogni kezdő Margitkának a porcelán babát; abban a kis fehér szobában, melyről oly sokat beszéltem magának. első gondolatom is maga volt édes. Nehezen váltunk el, de a távollét fájdalmait megédesíti az a szeretet, a melylyel itthon körül fonnak. A esendes, kis falusi udvarház, a melyben soha nem hallatszik más csak a szeretet lánája, még azt is megtudná nygatni, ki meghaszonlott a világgal. Hát még azt, a kinek szíve örömmel és édességgel van tele. Ha hallaná azt a esendes dorgálást, a mit kapok azért, mert nagyon ritkán írok levelet, (minden héten egyet) mert a jun. 10-én kelt levelemben elfelejtettem oda írni, hogy csókolom a kicsi Margitot; mert júniusban a havi gázzin felülköltöttem s csak

növöröm szeretetének köszönhetem, hogy most az adások börtönében nem ülök; akkor maga esendesen mosolyogna s megcsókolná annak a jó, öszülűni kezdő asszonynak a kezét, a kit egyszer majd anyáknak fogunk szólítani ugy-e édes?

Magá bizonyára sajnálkozással gondol most ream s azt hiszi, hogy én agyon unom magam ebben a mi kis fészünkben. Oh ne higye azt. Mi ezt a szót? unalom itt falun, ennek a kis kerttel kerített háznak falain belül nem ismerjük. Itt mindenkinek meg van a maga dolga. Az a jó öregedő asszony, már jókor reggel, mikor a fénylő nap nyugodni úzi a biborhajnalt, már behozza kis szobámba a frissen szűrt tejet, s aztán elbeszéli, hogy nehéz az élet; nagy az adó, olesó a buza. Most egy lovát tett tönkre az állatorvos. majd a baromtiak között vitt véghez óriási pusztítást egy menyét s mindennek a vége, jó volna ha hazza jönnél. s kezdedbe fognád a haz kormányrudját, s aztán megházasítanánk ide haza.

Látod szegény testvéred a Margit mennyit szenved, vesződik idehaza. Még most is hullatja könyeit az ura halála miatt. Ezek a gyerekek is milyen hallatlan rosszak, majd felveszik egész nap a lázat.

És én megcsókolom a jó anya redős kezét, a melylyel engem felnevelt, boldoggá tett.

Sietve felöltözöm. Jó reggelt kívánva, növörém

és kedves gyermekét összeszőkolgatva, kiülünk a nagy epertá alá reggelizni. A gyermekek szépen esinosan fel vannak öltöztetve. Mindenkinek meg van a maga helye az asztalnál, csak a kicsi Margit mondja fel az engedelmességet, mert ő a bácsi mellett akar ülni. A Sándor gyerek, ki már iskolás, elmondja az asztal áldását, aztán esendesen és boldogan megy kiki a maga útján.

En vállamra vetem a vadász fegyvert s megyek bolyongani, mert remek festői vidék ez. A ki örömet talál a természet szépségeiben, tud gyönyörködni az erdők zugásában a pirosuló buzavetések hullámos ringásában, az idejőjön. Itt esendit és nyugalmat talál.

A Bükk hegység itt ölelkezik össze a nagy alfölddel, Maga ez a hegység olyan szelid, olyan barátságos, szinte esalogat magához, nem úgy, mint azok a kopár égnek meredő bércek, a melyeken csak kintódik a szegény törpe fenyő és afonya. Ez szelid emelkedésű, csak itt-ott tör merészebben az ég felé. Ez a fehér haju bükk sohasem hagyja el bűséges lakója mindenütt. És fa egy vidéknek ad szegényes jó létet, esendes boldogságot. A fákon, a lombok között énekes madarak vig danája hangzik; a kakuk kiáltoz; s a gerle kacag gúnyosan; a vadgalamb bug fájdalomosan. Ez a zaj az az erdőnek élelet, s ezért nem oly borzasztó az, mint a nagy hegységek

isk. gyakorlása. Azt hiszem, minden heti 1 órát meg érdemel a tanító 25 frtot. A 3 és 5 óra heti átlagos 4 órát tesz ki, ezért négyszer huszonöt vagyis 100 frtot. kapna városunkban minden ism. iskolát vezető tanító, és ezen összeg a költség előirányzat három ism. iskola felállításánál csak perccel emelné. Mily esekély áldozat. Egy frt állami adóra egy frt fizetni egy nemes ügy érdekében, hogy városunknak, a jövőnek értelmes önaló, a maga fejével is gondolkodni tudó erényes polgárokat neveljünk. Enyi az, a mit Sárospatak Tek. képviselő-testületének b. figyelmébe hozni bátorkodtam. És én szentül hiszem, hogy ha fel-emeli e tekintetben is világító szövetekét, nem lesz eredménytelen, mert példáját követni fogják más városok. kisebb községek is, s az annyira elhanyagolt ism. iskolai ügy a tanítókat által is felkarolva, meg fogja teremni áldásos gyümölcsét. Adj a Isten, hogy úgy legyen.

Hubay Bertaán

Megyei élet.

Zemplén vármegyében akkor van élet, mikor egy-egy megyei választás előtt állunk. Mások e megyét a tepszedés, a nem törődömség jellemzi. Ilyenkor is azt a kis mozgalmat, a melyben nyilatkozik az élet, az ambiciosus aspiránsok idézik elő. Köszönetet kell ez ambiciosus aspiránsoknak ezert mondanunk, mert a hosszú ideig tartó tepszedés rendszerint betegséggel látogatja meg az embert. Tehát az aspiránsok betegségét is háritanak el esetleg megyéinktől.

Ez a mozgalmasabb élet jellemzi megyénket ez idő szerint is. Igen, mert választások előtt állunk. Az aspiránsok korteseikkel nyakukba vették már a vármegyét, hogy a szavazatok többségét biztosítsák a maguk számára.

Es a korteskedés mennyi mindenféle kapacitációval történik! Az aspiráns maga bemutatja magát szerényen kéri a bizottsági tag voksát. Nem tudván meg érdemekre hivatkozni, csak azzal indokolja meg kérését, hogy különös előszeretettel viseltetik a megyei élet, a magyar közigazgatás iránt.

De bezzog a kortes nem így!

nyomasztó esendje: némes ejjele. A hajnal hasadásaikor, vagy mikor a nap nyugvóra tér, nem egyszer látható az, hogy a lassu esobogási események partján a pulha pásziton ezek delének: szarcsok játszadoznak, a melyek az elő zajra helyre tohannak be a sírúbe.

Felséges nyugalom mindenütt, ismerős itt minden hely: jó barát minden szírt. A madarak éneke is mintha nekem szólna; mintha azt süttögné fu, fa, levél: „Isten hozott”. A hova futó patak is, mintha jó barátot üdvözölne, mintha kérne, minta tudakozólnék, ugy esoveg, ugy esoveg.

Idé járok majd ki minden nap. Ez lesz az én pihenő helyem. Tudom, hogy maga is szereti a természetet: tudom, hogy nem fog elmaradni tőlem, ha pihenni vágyva háttat fordítunk a kis falunak, s annak a fehér háznak, ahol a szeretet napja ragyog. Azért irtam magának erről a helyről azert irtam, mert tudom, hogy maga szeretni fogja azt, ugy a mint már magát szeretik abban kis náifedelez házbán, melynek kökféményén golya pár kelepel, hol a maga nevét még a palykos Gyurika is tisztelettel őrji ki.

Csak látva, milyen édes vesződség az, a mit ezekkel a gyerekekkel el kell követnem. Egyik mondia lovagoljunk, másik mondja bujóskaözünk, aztán ha nem teszi az ember ki tör a palota for-

Ó a rábeszélésnek sokféle módját ismeri már. Aztán meg ő már hivatkozhatik személyes érdemekre is (mert a kortesek mindig a matadorok közül kerülnek ki). Elmondja, hogy az aspiránsnak családi tradíciója van, mely a megyéhez köti az aspiránst. Vagy azzal érvel, hogy az ifjú ember neki, a megye dolgában már megöszültnek, öcsese, rokona, a vagy talán épen boldog veje lesz. Es így tovább. A jámbor és jószívű bizottsági tagok aztán, ha meg más aspiráns előbb nem volt náluk, megígérik feltétlenül a voksot. S az ifjú aspiráns, ki még az étlettel csak a kávéház lámpáinak világítása mellett ösmerős, a megyének sok ügyes bajos dolgot fogja elintézni: vagy az ifjú aspiráns, ki eddig még csak akkor fogott tollat kezébe, mikor atyjához pénz kéré levelet írt, a megye pennáját fogja forgatni.

Denique a bizottsági tagok azzal nem is törődve, hogy ki alkalomas, ki nem; ki a legérdemesebb, ki nem, egy-egy megyei tisztviselői állás betöltésére: szavazunk a szerint, a mint sorrend szerint felszólítottak a szavazásra.

Ebből nagyon keserű tanulságokat vonhatni le.

Nevezetesen a megyei tisztviselői állás vagy olyan, a mihez sem nagyobb tudás, sem valami nagyobb tapasztalat, de legkevésbébb gyakorlat szükséges. Ha ilyenek a megyei tisztviselői állások, akkor fájdalommal tekintünk azokra az igazán érdemek megöszült férfiakra, kik sok tudásukat, nagy ember ismeretüket, ember szeretetüket s a közügy iránt való lelkesedésüket ott a megyén pazarolják el, hol mind erre szükség nincs, mert hát — uti figuram docet — e nélkül is fényesen lehet boldogulni ott.

Vagy ha van minderre szűkség, akkor miért nem állnak sorompóba azok is, akik már mindezzel rendelkeznek? Vagy talán az igazi érdem a megyei tisztviselői állások betöltésével nem bír versenyezni a születés elsőségével? Ha így van, roppant sajnálatos. Legyen a születéssé akkor az elsőség, ha azzal valódi érdem párosul: ellenkezőleg: a mellőzés által kényszerítse a társadalom a születést a munkára.

Ezek egy ötletszerűleg jutottak most a korteskedések idején eszembe.

Ne gondolják az aspiránsok, hogy speciális személyek ellen támadás akar lenni!

radalom. Most is itt s-ttenkedik az aranyos Margitka, esendesen dudorász a babájának valami önkompánált dalt, majd lassan oda simul hozzám, s azt suttogja: Sándor báci én isz tisztjeim a nóit... Igen édes, üdvözlí innen magát mindenki. A mit az a kis gyerek mond igaz. A kis gyermekek nem tudnak hazudni. Ez csak a nagyok kiváltsága. Annak a jó öregedő asszonynak, ki engem a világnak adott, könyek ütök szemében, mikor beszéltem magáról; mikor látta az arcéjét, alig tudtam tőle visszakapni, ugy megszerette. A nővérem meg az a szerencsétlen asszonynka már előre is vigaszt merít abból, hogy ő neki, ki annyi sokat esalódott, lesz egy igazi, meleg keblű barátója lesz, a ki majd felszeresztja könyeit.

Igy ismertek meg magát, így várják itt. Szeretik előre, nové olyan mint egy szentté. Ugy-e az marad nekem mindörökké? Ugy-e előjön ide, hol neve is szeretve van, ugy-e felkeresi majd velem együtt a *leány kör* a szikla barlangot, ugy-e majd hallgatni fogjuk egyszer együtt a pásztor furulyáját, s elmerengünk rajta esendesen, édes boldogságban?

Ha így lesz, akkor maga is érezni fogja azt a gyönyört, azt édes pillanatot, s mikor a lélek megnyílik a természet szépségei előtt, s mindenből azt olvasta ki: Isten hozott, isten hozott... Ugy-e ugy lesz az édes? Omikron.

Nem. A mai korban, különösen itt Z. m. lenmegyében, az ilyen támadás úgy is olyan, mint mikor vaktöltéseket levegőbe puffogtatnak a hadiak. Legfőlebb az a két cézom volt e gondolatoknak papírra vetése által, hogy az igen tisztelt megyebizottsági tag urakat is egy kis eszmélkedésre ébreszszem fel, meg, hogy kifejezhessem azon szívem mélyéből fakadt óhajtásomat: hogy állami közigazgatás, jöjjön el már mentől hamarabb a te országod!

Ismeretlen ismerős.

Az öreg iparosok tollharcahoz.

A s.-a.-ujhelyi ipartestület zászló szentelési ünnepe alkalmat nyújtott arra, hogy az elők személyét különféle oldalról támadják és védjék a szerint, a mint párthívei, vagy ellenlábasai meggyőződése ezt jónak és igazságosnak véli.

Két öreg iparos mérkődik egymással öreg feyverekkel, melynek azéjja már lekoptott a rozsdá marja az egykor fénylő kardot. Tapasztalt egyének bírálata volt az, mely a „Sátoralja” hársáján megjelent, de kétség fér hozzá még is, mert bár két öregtel származik, a kik egyidővel éltek, egy időik eseményeinek voltak tanui, mégis különbözően szól krónikájuk ugy annyira, hogy az egyik ellentmond másiknak, miut a borulat a napszárának, tehát egyik lerontja a másikat és meddő marad a vita, marad titokban továbbra is a mit földeríteni igyekeztek. De egy világos, hogy miies rendben a s.-a.-ujhelyi ipartestület szónaja, mert minden oldalról rámeigálják.

Két öreg már szólt, kik a mult azon emlékeinek képviselője, a melyek egyikre vagy másakra még most is éteék benyomást tesznek a jámbor hitükben az akkori idők eredményét a mai kor viszonyába akarják beilleszteni s nem gondolják meg, hogy az ő tapasztalatuk képe, a mai kor rómjába már nem illik, legfőlebb csak unatkoztatul szólal és felhívja a mult és jelen közötti különbségre a figyelmet, melyet igen sokan s így a s.-a.-ujhelyi ipartestület is észre venne nem akar, mert az új viszonyok követelményeit kielégíteni vagy nem képes, vagy kabinet titokból nem hajlandó. Enyiben jogosult a panasz az ipartestület ellen, enyiben érheti a vad a testület elnökét, kiknek közönys viselkedése csakugyan a személyes hiúság kielégítésére enged következtetni.

Multrol beszél a két öreg, had beszéljek a jelenről én fiatal, mint a jövő idők örege.

A „s.-a.-ujhelyi ipartestület” új zászló alatt tömörül, melyet a haladás örelező fuvalma helyett — sajnos más titkos szello lengetett először. Zászló alatt, mely az esemét képviselni lenne hivatva, a mely minden erőt sorompóba szorít, hogy a cél, a nemes cél, az ipar fe megmozgatása, eléréssék. De az erő a fiatalok, a jövő a fiatalok és mégis, nem láttunk egy fiatal arcot sem az ünneplőnél, mely a lelkesedéstől ragyogott volna, nem láttunk egy fiatal kart sem, mely magásra tartotta volna a zászlót, hogy buzdítsa testait, hogy erős, izmos kezével megvéddhesse azt a parba hullás szegyenétől. Roskadózó öreg, elgyengült kéz emelte azt, szegyenére a legény világnak és szegyenére az „ipartestületnek” ránekölt barázdált arcu veteránok kísérték a fehér munkás szoszoros leányokat, kik lesütött szemekkel, szegyen pírrel arcukon húzódtak meg magukat öreg lovagjuk mellett. Szomoró látvány volt, mert a hervadás és nyílás megható ellentéte nem tölt el oly lehangozottsággal, mint mikor egy fiatal, viruló leány vezet a reszkető öreget.

Ílát az s.-a.-ujhelyi iparosok között nem akadt egy pár arra termelt fiatal ember? Akkor kár volt szíves zszáglót készíttetni, mert csak arra való lesz, hogy egy-egy kidült öreg temetésén elől vigyék, erre pedig bus fekete színti lobogó való mert ha nincs fiatalok, nincs jövője az „ipartestületnek” nincs erő és a cél elérve nem lesz.

Nem itt a hiba, de ott keresendő magában az intézőségben, mely más érdekéhek szegődött, mert az ő személyes érdekei ezt így kívánják. Az egész zászló szentelési ügy egy hajánál fogva előrántott komédia, nem pedig szent meggyőződés kifolyása. Mi törődtek azzal, hogyan rendezzék az ünneplést mit gondoltak ök annak jelentőségével, meg kellett lenni ezt így paranosolták. Látrányosság-nak kellett lenni tehát legjobb alkalom a feltönesre egy zászlót csináltatni, melyet mindjárt a piac közepén felállított vesztő helyre visznek ki-

végezni, hogy porba hulljon az eszme, melyért az újhelyi ipartestület különben nem lelkesül.

Mit fiatalág, az újhelyi fiatal iparos segédek nem valók urak között, azok darabosak és szögletesek, azok nem urak csak polgárok, mint az újhelyi meggyőződés mondja. De hát tisztelt ipartestület nem uraknak kedvtelésre készült a zászló, nem azok garasából, hanem éppen iparosokból álló testület részére, melyet a fiatalok vannak hivatalva fenntartani és tovább fejleszteni, tehát méltó részt kellett volna adni nekik!

Hogy a mi fiatal iparosaink nem dörgölődnek az urak elkülönített osztályának kerítéséhez, csak önbizalomra val és meggyőződésre és bizonyos előre látás van bennök, mert ha kidül a kerítés, nem is esnek arra.

Tessék az ipartestületnek oly eszközök beszerzéséről gondoskodni, melynek segítségével fiatal iparosaink ismeretét kibővíthessék. szellemi képességüket fejleszthessék. Holmi ünnepekre elköltött pénzen olvasó termet berendezni, napilapokat, szaklapokat hordatni, hogy ezek által ismereteit gyarapítva, megfelelőhessen szép hivatásának és méltó legyen azon eszméhez, melyet az új zászló képviselni akar.

Ezek megvalósítása által fog az intézőség érdemeit szerezni, s tettei fogják szónál ékeesebben dicsőíteni, s nem lesz szüksége, hogy mások védjék s nem lesz ok az elégedetlenségre. Akkor lesz értelmes fiatalág, kik megállják helyüket s nem a korcsmai látogatást fogják a legjobb szórakozásnak tekinteni, s nem lesznek szegényére még az elnök urak sem

Egy fiatal iparos.

VEGYES HIREK.

— **Kinevezés.** Stépán Géza homonnai járásbírósi albirót. ő felsége az igazságügyminiszter előterjesztésére a s.-a.-újhelyi ügyészséghez alügyészség nevezte ki.

— **A homonnai kaszinó évi rendes tisztújító közgyűlését** 1896. évre f. hóban tartotta meg. E szokatlan esetben az az oka, hogy *Harasethy Miklós*, az egyesület buzgó és közszeretnek örvendő elnöke hosszas betegségből csak nem rég épült fel. Az elnöki előterjesztés tanúbizonyára szerint az egyesület virágzó anyagi helyzetben van s különösen könyvtárral mondhatni el, hogy az e nemű vidéki könyvtárak között igen előkelő helyet foglal el. A közgyűlés az elnök előterjesztését üzenések közt fogadta el s az egyesület tisztí karának egyhangulag köszönetet szavazott működéséért s egyszersmind köz-lelkedéssel utoljára megválasztotta. A tisztí karban kevés változás is történt. Nőrozetesen az alelnök *Koaliczk János* kar. közjegyző, állásáról leköszönt. kinek helyére a közgyűlés *Kelemen Kálmán* ügyvédet választotta meg: a választmányban is egy hely a *Szöllösy József* távollátval megválasztott. E helyet *Rév Odón* vasuti főmárnókkal töltötte be a közgyűlés.

— **Hymen Dr. Tüdő István** a sárospataki főiskola teológiai akadémiájának rendes tanára jegyzet váltott *Tóth Ilonkával*, Tóth Dániel miskolci ev. ref. lelkész, a borsodi esperes művelt lelki kedves leányával. A remélt boldogság mentől hamarabb válják valová s kisérje a szerelmes párt zavartalanul végig életük utját!

— **Lopás a vidéken.** Blumenfeld Izrael kolbászi lakos e hó 12-én lakásának egyik szobáját feltörte, s a butordarabok közül nehányat rendetlen-ségben talált. E nem épen kellemes előjelek után szobája átvizsgálásához fogott, s csakhamar észre-vette, hogy onnan az ágyneműkön kívül nagy mennyiségű fehérnemű férfi és női ruhák s ékszerek hiányoznak. Kárját hirtelenségen 300 frtra ösz-szegyete. Elméje minden erejét a tettesek kutatására fordította. Hirtelenjében nem is ép rosszul eszlelte ki, hogy a tettesek nem lehetnek mások, mint a vidéken kóborló oláh cigányok, kiknek már csak hült helyét találta. Utának indult tehát ezek felkérésére. S.-A.-Újhely felé, hol jelentést is tett a csendőrségnél az úgyról, kik a károst a tettesek nyomozására S.-Patak felé utasították. Blumenfeld ideérve a cigányokuk hült helyét találta, de még nem voltak messze a várostól. Jelentést tett az itteni csendőrségnél, honnan két embert a gyanusak elfogsárára utnak lndítottak. Ezek a töltésre érve észre vették, hogy a gya-nusak előlük menekülni akarnak, mit gyors hajtu-sukból lehetett következtetni. A két csendőr egy az utcán álló maganfogatra felugrott s rövid

nehány perc alatt kézrekerítette őket. A tarka had lőt szekérből állott. ezeket a városház udva-rára hajtották és megkutaták azonban egy mel-lényen kívül, melyben káros magára ismert, egyebet nem találtak. A tolvaj cigányhad még Kolbásin 9 szekérből állott. A valósínű, hogy a hiányzott két szekér szállította más irányban el a lopott tárgyakat.

— **Új lap.** „Felső Zemplén” cím alatt Nagy-Mihályban új lap jelent meg augusztus 9-iki kezzel *Gál Vilmos* szerkesztésében. E szám tulaj-donképen csak mutatószám. „Az első rendes szám” csak szeptember 3-án fog megjelenni, mint az előzetési felhívásban jelezve van. Mint a „*Beköszöntő*”-ben olvassuk, ez új lap kizárólag helyi érdekeket fog szolgálni, bár azoknak kedvéért, kik nem olvashatnak nagyobb lapokat, az orszá-gos dolgokról is fog referálni. E legújabb kolle-gának hosszú jövőt és sok eredményt kívánunk s a mi fő, kitarást!

— **Új közgazdasági vállalatot** ajánlunk olvas-dóink figyelmébe: a gyorsan. érdeyesen és ügyesen dolgozó „*Magyar Loyd*”-ot (Budapest VI. Királyi utca 70. sz.) Ez a rövid idő alatt máris érdeme szerint felkarolt vállalat béklye- és illetékmentesen konvertál jelzálogkölcönsőket földbirtokokra 3¹/₂%, házakra 4¹/₂%, és egyéb ingatlanokra 5% mel-llett. Atvez erdő kihasználást, birtokparellizást, sőt eladást is eszközöl középüzre vagy hosszú tartamú lefizetésre.

— **Lelkesít beigtatás.** A homonnai gör. kath. lel-kész, *Hulka István* alesperes, folyó hó 20-án tar-totta a javadalomba való beigtatását. Az egy-házi szertartást a virály főesperes, mint püspöki megbízott, végezte. A templomi szertartás végez-tével a közkezdveltségnek örvendő ifjú lelkész 40 terítékű ebédet adott, melyen Homonna és a vidék intelligens társadalmának nagy része jelen volt. Az első pohárköszöntőt az ünnepelt férfiú mon-dotta — a pápáért, királyért, püspökért, főesperes-ért és a homonnai járás főszolgabírájáért. Az ünnepelt férfiút — mint kollega — Réz László ref. lelkész öltette. Mondtak még többen is pohár-köszöntőket. A fiatalág a delutáni órákban táncza-ri is perdült s animálót rakta a ropozós eszárdást a későbbi esteli órákban is. A beigtatott fiatal lel-késznek itt is sok kitarást, sok eredményt kívá-nunk nemes hivatása betöltése közben — ad mul-tos annos!

— **Kedélyes villám.** Folyó hó 16-án Homonnán nagy vihar keletkezett. Orkászzerű szél dühögött, a zápor ömlött, rettenetes évi háború remegette a földéneket. E vihar alkalmával a Kossuth-utczán egy emeletes épület földszinti szobájába egy kedélyes villám légtogatott be a nyitott ablakon. Bent egy zsidó anyóka remegett. A kedélyes villám körül futotta a szobát a nélkül, hogy életben kárt tett volna. kiment, a hol bejött, csak a falat ha-sítottta meg egy kissé.

— **Nagy érdeklődéssel találkozik** minden kör-ben a Tolnai Lajos dr. cikke, melyet a „Képes Családi Lapok”-ban „Magyar nemzet ezredéves költészeté” címen is. E méltán. Mert Tolnai olyan író, kinek minden cikkét igazság és hiség jellem-zik. A „magyar nemzet ezredéves költészeté” jelesít meg írt cikkeken kívül az előttnk fekvő számba írtak a következő jó nevű írók: Teleki Sándor, Zombori Gede, Banióki B. Zombolyái, Schier Aladár, K. Beniczky Irma, Dézi Sándor, Maderspach Sándor és Károlyi Gyula A fölapon kívül érdekes és tanulságos a „Hölgyek Lapja” két héten megjelenő külön melléklet is. A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, vadász utca 14. sz. saját házában létezik, hova a mutat-ványszámért egy levelező lapon minden érdeklődő bátran fordulhat.

Tűzoltók kongresszusa.

Budapest, 1896. aug. 10.

Az ország tűzoltói folyó hó 14-dikén gyűltek össze a fővárosba, hogy országos szövetségük kongresszusát a millennium esztendejében megtart-hassák.

Ez a millenáris kongresszus egyúttal jubileum is volt és pedig az országos szövetség létrejöt-tének, a mely 1871-ben alakult meg Budapesten tartott alakuló kongresszus alkalmával. Az orszá-gos szövetség eszindjé 25 esztendő előtt Kösch Frigyes soproni vette föl. Eleinte ez a szövete-ség csak a sopron körül fekvő megyék önkéu-tes tűzoltó-egyleteiből alakult testületté, majd az 1871-ben Budapesten tartott első tűzoltó kon-

gresszus mondotta ki az országos szövetség meg-alakulását. Azóta folyton létezik ez a szövetség s a közös ügyek megbeszélésére véget minden má-sodik esztendőben kongresszust tartott így 1874-ben Sopronban 1876-ban Aradon, 1878-ban Iglón, 1880-ban Pozsonyban, 1882-ben Zala-Egerszegen, 1884-ben Szekesbányán. 1887-ben Fiumében, 1889-ben Szekesfehérváron, 1891-ben Sopronban, 1895-ben Kolozsváron tartottak kongresszusokat.

Ma már körülbelül 2000 egylet tagja a szövete-ségnek. A szövetség erejének köszönhető nagy-rezst, hogy ma már országos szervezeti kormány-rendelet szabályozza a tűzoltóság szervezkedését.

Valamikor nem is nagyon régen, nyomorúságos volt a tűzoltóság szervezkedése. Nem volt hozzá értő ember az ország csak nem valamennyi köz-ségében és városában s ha tűz ütött ki, az embere-k tehetetlenül voltak kénytelenek túrni a vad elem féktelen rombolását.

Alakultak ugyan egyes helyeken tűzoltó-egyle-tek, de ezek vagy a víz hiánya, vagy a fegyvel-meléség miatt alig-alig működhettek.

Ma ez egészen másképen van. alig találunk községet, hol képzett, foglymezett, önfelfeladózó tűzoltó-egyletet nem találunk.

Ezek a tűzoltó-egyletek köztök S.-a.-újhely és Sárospatak tűzoltó-egyletei folyó hó 16-án gyűltek össze Budapestre, részben, hogy megtartsák ök is, mint annyi más testület, országos kongresszusukat és bemutassák ügyességüket a tűzoltás terén. E kongresszus szombaton d. e. 9 órákor kezdődött a kiállítási ünnepélyek eszmokála, a melytől zsúfolásig megtöltöttek a tűzoltók. E nap délelőtt-jét a kongresszus megnyitása és három, a ma-gyar tűzoltóság történetében korszakot jelző férfiá arczképének ünnepélyes leleplezése töltötte be.

A kongresszust Kék Lajos dr. elnök nyitotta meg hosszabb beszéddel, melyben fejtegette a ma-gyar tűzoltóság történetét.

Kullmann Lajos fővárosi tanácsnok a székes főváros nevében mondott néhány szót, megköszönte, hogy a kongresszus Budapesten tartatik.

Mezey Mihály nagyváradi közjegyző, a bihar-megyei tűzoltó-szövetség elnöke, tartott csupán hosszabb beszédet a kongresszus céljáról, méltatra József főherczegnek, Széchenyi Odón grófnak és Csirák Béla grófnak a tűzoltás terén szerzett s örök hála-ra kötelezett érdemeit. E közben a do-bozó háttérben elhelyezett 3 arczképről lehullt a lepel. Ez arczképeket az országos tűzoltó-szövet-ség központi irodájában helyezik el.

Az ünnepély végzetével tűzoltó versenyek tar-tattak.

A különböző községek és városok küldöttei az illető községet vagy várost jelző pászák alatt állot-tak föl a tórség közepén.

A versenyt az iskolaszereles nyitotta meg, a melyt a gyorszerelés követett. Mindkettő a tűzbiz való előkészületet a kocsik, a szivattyú rendbehozását, a fecskendők alkalmazását mutatja be. Innen a tórség jobb oldalán felállított, fából készült 3 emeletes falhoz vonultak, a versenyzők a hol mászás vette kezdetét. Előbb vezényszóra másztak, majd versenyt. Erősen esteledett már, a mikor a verseny véget ért.

Másnap az országos tűzoltó-szövetség segélyző egyleteinek közgyűlése volt. Közvetlenül a közgyű-lés bejelentése után vették kezdetüket a szakelo-adások, a melyek révén az elődők több fontos határozati javaslatot nyújtottak be, ki kell emel-nünk városunk 18 éven át működő főparancsnokának lovag Bogyay Zsigmondnak következő in-litványát.

Milyen tisztelt közgyűlés!

Mintegy 18 éve annak, hogy a sárospataki tűzoltótestület megalakult és én annak folytonosan főparancsnoka vagyok. Ezen hosszú idő alatt sokat tapasztaltam önkéntes tűzoltói állapotunk körül.

Első sorban feltétlenül meg vagyok győződve arról, hogy hazánkban nagy szüksége van tűzoltó-testületekre: hiszen elnök emlékeztetnkben van még a közelmúlt 1890 ik év, midőn statisztikailag ki lett mutatva a veszteség, mely az országot érte. Csak ezen egy évben nem kevesebb, mint 16 millió forint Magyarországot szegényebbé. Hol van az meg-írva, hogy ehhez hasonló, vagy még ennél is nagyobb csapások nem érik-o, vagy érhetik-e országunkat? Tűzek mindenfelé! volt a napi lapok állandó fel-kiáltása. Akkor is voltak-e ma is annak tűzoltó-tesztületek. Akkor is pusztult, most is pusztul az ország tűzök által: s ha tűzoltói intézményeink úgy maradnak, a mint most, pusztulni fogunk tovább is és teljes mértékben elszegényedik az ország.

Sokszor reá mutattam a baj kuforrására, már a zalaegerszegi közgyűlésnek is küldöttem egy a

tűzoltóság reorganizációjára vonatkozó memorandumot; sőt a Tűzoltó-közlönyben is szellőztettem e fontos kérdést s folytonosan felhasználók minden alkalmat arra, hogy ezen nagy horderejű ügy — a tűzoltói intézmény — szilárdabb és biztosabb alakra helyeztessek.

Mily elemekből állanak az ország legnagyobb részében a tűzoltó testületek? Iparosokból. Mint említém, 18 éve, hogy a sátozspataki tűzoltó-testület főparancsnoka vagyok, tehát első sorban erről vagyok hivatva szólni.

Mondhatom, hogy nem csekély feladat volt eddig is testületünket fenntartani; hogy mégis existálunk, az csak úgy történt, hogy ne láss. — ne hallj semmit. Miként a himes tojással szokás. úgy kell a tagokkal bánni — természetesen tisztelet az igen csekély kivételnek — különben egy hónap eltelte után nincsen tűzoltó testület. Már pedig egy fejelemzetlen testülettel sikeresen működni teljes lehetetlenség.

De nemcsak a sárospataki tűzoltóság olyan mint a kártyaház, hanem számtalan általában ismert tűzoltó-testület még ennél is primitívebb. Gyakorlatokat ez érben alig lehet egy párszor tartani, mert össze nem jön annyi, a mennyivel érdemes volna bajlódni. A mulasztókat megbírságot, még gondolatban sem lehet, a mennyiben inkább kélj a testületből, semhogy ő 50 kr. bírságot fizessen.

Egyszóval sokat, igen sokat lehetne felhozni a mostani önkéntes tűzoltó testületek nagy részéről s csak épen valamivel jobb mégis így a semminél. Már pedig egy ország anyagi jólétét ily bizonytalanságra fektetni nem lehet, nem szabad.

Ne méltóztassék a vidéket Budapesthez vagy más nagyobb városokhoz hasonlítani, a hol annyi még annyi magasabb társadalmi állású sönézetes egyének vannak, a hol büszkségnek tartja kiki, hogy a tűzoltó-testület tagja lehet.

De másrészt legyünk őszintek.

Hogy is lehet egy kis városban kívánni, hogy az a szegény iparos-osztály a mai érdekbajhászó és érdekesítő idoban, itt erre világban a közügynek annyi even keresztül ingyen szolgáljon. Ma, mikor semmitféle irányban, sehoh sem tesz senki semmit ingyen. — akkor az a szegény iparos, a kinek alig van annyi keresete, hogy családjának a mindennapi kenyeret a svájjába adhassa, ez a szegény ember tépése el ruháját, eszmáját. — áldozza fel sokszor az időt és gyakran az életet is!!! Bizony-bizony mondom, nem igazságos követelés. Lejár már réges régen az az idő, a mikor az önkéntes tűzoltó-testületek a magasztos eszme mellett rajongni tudtak.

Azok a tüzrenvészeti szabályok s rendeletek, mint sok annyi más határozmányok maradnak a papíronon, de még ha foganatosítottának is, nem elégséges.

En szerintem az államnak kell a kezébe venni ugy a tűzbiztosítási intézményt, mint a tűzoltó-testületek szervezését. Hozassék törvény arra, hogy az általános tűzbiztosítás kötelező; szedessék be a biztosítási díj az állami adóval. Az államnak is lesz haszna, meg a községek sem pusztulnak el örökre egy nagyobb tűz alkalmával.

Mint hogy tehát az általános tűzbiztosításból az államnak feltétlenül haszna lenne, szervezze az állam maga a tűzoltó-testületeket is.

Adtam már én e tavaszon is kifejezést annak, hogy miképen kellene a tűzoltóságokat szervezni, be is küldtem a „Budapesti Hírlap“-nak s éppen akkor, amidőn ezen fontos ügyben a minisztertanácsban anketek tartattak; de sajnálatomra a szerkesztőség nem tartotta érdemesnek közzétenni.

Velem nyem szerint akkor lennének hatalmas és bizto- tűzoltó testületek, ha azok *katonailag* lennének szervezve. Törvényt kell alkotni arra, hogy a kiszolgált katoná egy évet a tűzoltó-testületnél tartozik szolgálni, és ha egy városban annyi a szabadságot katoná, hogy azokra mindnyájokra állandóan szükség nincs, a parancsnokságfeladata volna meghatározni, mikor és mennyi álljon a tűzoltó-egylet tényleges szolgálatában. Semmi esetben sem fogadom ezt az állítást, hogy az kivihetetlen. Minden lehetséges csak akarni kell. Katonailag szervezett tűzoltó-testületekkel lehet menni tűzbe és vízbe és tagjai úgy eszelednek, miként parancsolva lesz; ellenben a mostani tűzoltók, még ha a tűzhöz el is mennek, mint fejelemzetlen csapat elforgácsolónak jobbra-balra, a 3-ik utczába is, mert ott lakik a koma, kit előbb valónak tart védeni stb.

Mindazonáltal feltéve, de meg nem engedve azt, hogy katonailag szervezni a tűzoltóságot nem lehetne, ekkor is az állam szervezzen fizetéses tűzoltókat.

Ha az állam behozná a *kényszer-biztosítást*, lenne miből a kiadásokat is fedezni.

kiváló tisztelettel:

Lg. *Bojgay Zsigmond*,
főparancsnok.

E beszéded általános helyeslés követett.

Vasárnap d. u. 3 órakor-gyülekeztek ismét a tűzoltók, s abc-rendben díszfelvonulást rendeztek.

Ez érdekesnek ígérkező gyakorlatokra mint mindenne — nagyon használták a közönség türelmét illetőleg zsebéit.

Ugyanis a versenyzők csakis 50 krajcár belépti-díj mellett hoesztották az érdeklődőket; azért a látványosságért, hogy a tűzoltóság csupán körülmaszírozott a téren, el lehetett volna engedni az 50 kr. váltásjegyet, mely nem igen illt a rendezőség működéskéhez. Dehát Budapesten most mindenek lehetségesek és helyesek.

Kongresszusunk csak a felvonulással és a versenyekkel szaporította érdemeit, de működő tagjainak semmit sem nyújtott — kivéve a félárú vasutjegyet.

Segédlist.

KÖZGAZDASÁG.

A gyümölcs értékesítése.

A gyümölcstenyésztés igazi haszna, a gyümölcs helyes értékesítésében rejlik. Ma midőn hazánkban a gyümölcstenyésztés nagyobb lendületet vett, nem csak arra kell szorítkoznunk, hogy a gyümölcsöt nyers állapotban értékesítsük, hanem arra is kell gondolni, miként értékesíthessük ezeket feldolgozott állapotban. Nem elég ám a gyümölcsöt csak a piacnak termelni, hanem ma, midőn a nép anyagi helyzete oly nagyon meg van ingatva, arra kell törekedni, hogy azok terményeiket minél jobban értékesítve, abból minél nagyobb jövedelmet biztosítson magának, ezt pedig úgy érhetjük el, ha a gyümölcsöt minél több alakban értékesítheti.

Tudjuk, hogy a gyümölcs érett állapotban nem tartható el soká és a termelő, hogy meg ne romolják kénytelen azt olesó áron elcseérelni, ha azonban a termelő okserűen gazdálkodik és terményét nem igyekszik derűre-borura nyersen eladni, hanem a mennyi a piacón el kél azt eladja nyersen, a többöt pedig *megaszalja, bormak dolgozza fel, vagy pálinkát készít* belőle, így aztán egész éven át biztos jövedelemre számíthat gyümölcs terménye után. A gyümölcsnek ily módon való értékesítése bizonyára többet fog hozni a konyhára, mintha azon kénytelenek vagyunk minden áron tudni.

Nálunk a gyümölcs feldolgozásának módja még nem eléggé ismeretes és a legtöbbben még idegenkednek tőle. hanem azt hisszük, hogy termelőnk is befogják látni annak jövedelmező voltát és a gyümölcs feldolgozását ugy mint a külföldön, nemcsak hogy meg fogják kedvelni, hanem abból szép hasznot fognak maguknak biztosítani.

Tájékozásul egy cikksorozatban megismertetjük gyümölcstermelőinkkel a gyümölcsnek különféle gyakorlati feldolgozási módjait.

A gyümölcsbor készítése.

A gyümölcsbor vagy gyümölcsmust készítése a legjövendőbb gyümölcs értékesítési módok egyike. Igaz, hazánkban még kevesen győződtek meg róla, és inkább kísérletezési, mint kereskedelmi célból gyakorolják. Hanem most, midőn a gyümölcstenyésztés mindinkább fejlődik, hisszük, hogy ezen gyümölcs értékesítési eljárás iránt is ki fog terjedni a közfigyelem, különösen most, midőn a szőlőterületek nagyobb része a phylloxera által el vannak pusztítva és így kénytelenek leszünk más országok példáját követni és a gyümölcstenyésztés nagyobb felkarolása után a gyümölcsbor készítését meghonosítani.

A mi a gyümölcsbor készítéséhez szükséges magvas gyümölcsök minőségét illeti, ugy a jó boranyag nyeréséhez szükséges, hogy a gyümölcsnedv bizonyos mennyiségű cukrot és savat tartalmazzon: tisztán édes alma és tisztán édes körte rossz és izetlen, nehezen tisztuló mustot, ellenben édes alma felében vadalmával keverve igen jó és kellemes gyümölcsbort adnak.

Ennélfogva minden savanykás-édes alma és fanyar-édes körte jól használható a gyümölcsbor készítéséhez.

Tekintetbe veendő, hogy a borkészítésre szánt gyümölcsöknek nem kell a teljes érettségi fokot

elérniök, sokszor nem is szabad, ha nem akarjuk azt, hogy a bor nyálkatartó és nyúlós legyen, mert a zuzas és sajtólásnál a gyümölcshus *édes* és a cukorképződés a levegő élelőnek hozzájárulása folytán beáll, vagy jelentékenyen előmozdittatik. (Folyt. köv.)

CSARNOK.

Álom.

Írta: *Ejagy*.

I.

Mint napsugár a fűszál harmatján
Oly tisztán tündöklött képed élelem.
Láttam arczodon a gyöngye rózsapirt
Melyet oda az élet esetje irt
S két szemed tüzét, mely napként világít
Szép arczodról felém.

II.

Hallám szép hangod édes csengését,
Mely mámorba ringatta lelkemet.
Láttam arczodon a gyöngye rózsapirt
Melyet oda az élet esetje irt
Mint égi kellemet.

III.

Érzem amint ajkad ajkamhoz ért,
S rám leheled szűz csókok édenét
É csók mint tüz, ugy égette ajkamat
Oh miért szűnt meg e kéjes pillanat
Fel, mért is ébredék!?

IV.

A röpke álom édes játéka
Igy varázsol téged élelem
Téged Hero így látott Leander
Magánya csöndes éjjelen.

V.

Igy leheltd csókoddal ajkamra
Hő kebelednek szörelmet.
S ez álomcsók Vesta tüze — érzem —
Szivemben mindegyre jobban ég.

VI.

Ily égi kéjbe ringatott engem
Az édes álom lágy ölen,
Oh kár csak az, hogy e kéjt álomban
S nem valóban éldelelem.

Nem tudok én . . .

Nem tudok én úgy szeretni
A mint mások.
Bizony Isten érzem egyszer
Rosszul járok.
De ha olyan bolondosan
Vig a kedvem.
Akár vidám csók közt, akár
Bubánatos szerelemben

Nem tudok én úgy szeretni
A mint mások.
Térdepelve senki előtt
Nem imádkok.
Kacagással mondom meg a
Szerelmemet.
Miért lennék szomorú, ha
Barna kis lány réám nevet.

Nem tudok én úgy szeretni
A mint mások
Ha megszól egy, helyette én
Mást találok. —
Kikacagom, ha a banát
Néha rám száll
Vigasztalást úgy is lelek
Pirosajkú barna lánynd.

Nem tudok én úgy szeretni
A mint mások. —
Bizony Isten érzem egyszer
Rosszul járok.
Összetépm a lelkemet
Igen nagyon.
S kacagásom, nevetésem,
Örök éltig sirathatom.

Zombori Andor.